

Felles klagenemnd for behandling av klagesaker etter lov om universiteter og høyskoler § 3-7 (8), § 4-7 til § 4-10 og § 7-9

Høgskolen i Molde
v/klagenemnda
Postboks 2110
5402 Molde

Bergen, 14.03.2024
Deres ref.:
Vår ref.: 23/17879 (129/2023)

Unntatt offentligheten etter offl. § 13(1), jf. fv1. § 13(1)

SAK NR. 129/2023: VEDTAK FATTET AV FELLES KLAGENEMND I SAK OM UTESTENGING GRUNNET STRAFFBARE FORHOLD – POLITIATTEST

Det vises til vedtak fattet av Nemnd for studentsaker (klagenemnda) ved Høgskolen i Molde (HiM) i sak 2/23, som ble påklaget til Felles klagenemnd.

Felles klagenemnd behandlet saken i møte 28.06.2023 i sak nr. 129/2023 (arkivsaksnr. 23/00602). Vedtaket fattet av nemnd for studentsaker ved Høgskolen i Molde om at klageren [redacted] ble utestengt fra praksisopplæringen på [redacted], ble opphevet.

Kunnskapsdepartementet har i brev av 08.11.2023 uttalt at enkelte vedtak fattet av Felles klagenemnd (klagenemnda) i perioden 01.04.2022 til 22.09.2023, er ugyldige på grunn av at tidligere leder for klagenemnda og to studentrepresentanter (et medlem og et varamedlem) i denne perioden var ugyldig oppnevnt, og at disse sakene dermed må behandles på nytt. Dette gjelder vedtak der klagenemnda ikke ville ha vært vedtaksfør uten at noen av de ugyldige oppnevnte medlemmene deltok, og saker der det var dissens i nemndas opprinnelige behandling og stemmen til noen av de ugyldige oppnevnte medlemmene var avgjørende for innholdet i vedtaket, jf. forvaltningsloven § 41.

Under Felles klagenemnd sin behandling av klagerens sak i møte 28.06.2023, deltok klagenemndas leder og den aktuelle studentrepresentanten. Uten disse medlemmene til stede, ville klagenemnda ikke vært vedtaksfør, jf. § 3 i Forskrift om felles klagenemnd for behandling av klagesaker etter lov om universiteter og høyskoler. Felles klagenemnd har på denne bakgrunn besluttet å behandle klagerens sak 129/2023 (nytt arkivsaksnr. 23/17879) på

HK-dir – Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse

Postboks 1093, 5809 Bergen post@hkdir.no

nytt med ny nemndssammensetning. Klageren ble i brev 21.12.2023 informert om at Felles klagenemnd ville gjøre en fornyet behandling av klagesaken våren 2024.

Felles klagenemnd behandlet saken under møte 13.03.2024. Vedtaket fattet av klagenemnda ved HiM ble opphevet.

FELLES KLAGENEMND BEMERKER

Felles klagenemnd er rett klageinstans i saker om utestenging grunnet straffbare forhold – politiattest-, jf. forskrift nr. 1192 om felles klagenemnd for behandling av klagesaker etter lov om universiteter og høyskoler § 4-7 til § 4-10, fastsatt av Kunnskapsdepartementet 10.10.2005. Felles klagenemnd kan som klageinstans prøve alle sider av saken, jf. forvaltningsloven (fvl.) § 34 annet ledd.

Habilitet

Av de nåværende medlemmene i Felles klagenemnd deltok Fredrik Boksasp, Liv Sandvik og Frode Randal i den tidligere behandlingen av saken.

På grunn av den medieoppmerksomheten som har vært omkring Felles Klagenemnd sitt arbeid, har Felles Klagenemnd vurdert om disse medlemmers deltaking i den tidligere behandlingen av saken, er et særegent forhold som er egnet til å svekke medlemmenes upartiskhet, og derfor medfører at medlemmene er inhabile i behandlingen av omgjøringsaker, jf. fvl. § 6 annet ledd. Felles klagenemnd har avgjort habilitetsspørsmålet etter fvl. § 8, og har kommet til at nemndas medlemmer er habile i vurderingen av omgjøringsaken.

I vurderingen av habilitetsspørsmålet har klagenemnda vektlagt at det rettslige utgangspunktet er at tidligere deltakelse i behandlingen av en sak som tas opp til ny behandling av det samme organet, ikke fører til inhabilitet. Nemnda er et kollegialt organ der hvert medlem har ansvaret for å gjøre seg opp en selvstendig mening om sakene og det må kunne forutsettes at de også ved den nye behandlingen foretar en objektiv og saklig vurdering. Nemndsmedlemmene er utnevnt fordi de har den kompetanse og bakgrunn som kreves etter forskrift om felles klagenemnd § 2 annet ledd.

De forhold som har skapt medieoppmerksomhet og har ført til at saken må behandles på nytt, knytter seg ikke til noen av de nåværende medlemmene av Felles klagenemnd, men til at tidligere leder og to studentmedlemmer var oppnevnt i strid med forskriften.

Medlemmene har ingen egeninteresse i utfallet av saken. De aktuelle medlemmene vurderer ikke seg selv som inhabile i saken.

Kunnskapsdepartementet har i brev til Felles Klagenemnd datert 5. januar 2024, også gitt uttrykk for at departementet ser det som klart at deltaking i den tidligere behandlingen av et vedtak som er oppe til ny behandling, ikke fører til inhabilitet, med mindre det foreligger særlige forhold i den enkelte sak.

Det enkelte medlem har ansvaret for å vurdere om det foreligger særlige forhold som kan føre til inhabilitet. Ingen av de aktuelle medlemmene har gitt uttrykk for at det foreligger slike forhold.

Sakens bakgrunn

Klageren er ██████████ representert ved advokat Line Karlsvik ved forrige behandling.

Klageren går på [redacted]. Klageren begynte på studiet igjen [redacted] etter at han fikk medhold i klagen ved forrige behandling. Klageren har siden forrige behandling av saken gjennomført 2 praksisperioder. Det er ikke opplyst om problemer i forbindelse med disse praksisperiodene.

[redacted] leder fram til kvalifisering som [redacted]. Det følger av forskrift om nasjonal retningslinje for [redacted] § 2 at « [redacted] er en kunnskapsbasert og praksisrettet [redacted] profesjonsutdanning som kvalifiserer for utøvelse av [redacted] tjenester i et [redacted] v». [redacted] oppgaver stiller store krav til [redacted] profesjonsutøvelse og yrkesfaglige kompetanse.

Studentene skal i løpet av studiet gjennomføre fire praksisperioder (34 uker) som utgjør 30 prosent av studiet. Praksis gjennomføres i [redacted]

Klageren skulle etter planen påbegynne en praksisperiode 24.10.2022 ved [redacted] HiM ble i forbindelse med tildeling av klagerens praksisplass, kjent med at det forelå en dom avsagt ved [redacted] Fornærmede i saken var [redacted] og [redacted] leder var kjent med dommen. Lederen uttalte at klageren var uønsket på [redacted] Klageren leverte ny politiattest på oppfordring av HiM, 20.10.2022.

Det ble reist sak om utestenging fra praksisopplæring på studiet, fordi klagerens politiattest har anmerkninger knyttet til straffeloven (strl.) av 1902 / strl. av 2005 § 271, det vil si kroppskrenkelse.

§ 271. Kroppskrenkelse

Med bot eller fengsel inntil 1 år straffes den som øver vold mot en annen person eller på annen måte krenker ham fysisk.

En kroppskrenkelse kan gjøres straffri dersom

- a. den er gjengjeldt med en kroppskrenkelse eller kroppsskade, eller
- b. den gjengjelder en forutgående kroppskrenkelse, kroppsskade eller særlig provoserende ytring

Klagerens politiattest har merknader som henviser til dom avsagt i [redacted]. Det fremgår av dommen at klageren ble frikjent i [redacted] hvor klageren ble satt under tiltale for overtredelse av strl. § 274 første ledd jf. § 273. Påtalemyndigheten anket dommen til [redacted], hvor [redacted] fant klageren skyldig i overtredelse av strl. § 271, og [redacted], mens merknaden på politiattesten står til 18.11.2024.

Grunnlaget for domfellelsen var at [redacted] flertall [redacted] fant det bevist at klageren hadde utøvd vold mot en annen som hadde resultert i [redacted]. Både klageren og den fornærmede var [redacted] under hendelsesforløpet. [redacted] mindretall mente at det ikke var tilstrekkelig bevist at klageren hadde utøvd vold mot

fornærmede slik at [redacted] at det ikke var fremkommet noe motiv for handlingen og at det var vanskelig å få klarhet i hva som hadde skjedd.

HiM avholdte 25.10.2022 møte med klageren i forbindelse med [redacted] innleverte politiattest med merknad. Klageren forklarte sin versjon av hendelsen som førte til at h[un] ble domfelt. Klageren var uenig i [redacted] vurderinger og følte seg urettferdig behandlet. H[un] fortalte at h[un] jobber i e[redacted]. Klageren var bekymret for å ikke få lov til å fullføre [redacted] og forklarte at h[un] hadde slitt psykisk i etterkant av domfellelsen. Klageren ønsket å innlevere en skriftlig forklaring om hendelsen i etterkant av møtet.

Klageren innga en udatert uttalelse. Det fremgår av uttalelsen at h[un] siden [redacted] [redacted]. H[un] forklarte at h[un] har et godt forhold til [redacted] og ansatte, og at arbeidsgiver er svært fornøyd med arbeidet [redacted]. Klageren søkte på [redacted] på oppfordring av arbeidsgiver, og arbeidsgiver har vurdert [redacted] som egent i nåværende jobb. Klageren uttalte at h[un] «brenner» for faget og ser for seg en fremtid som [redacted]. H[un] forklarte videre at h[un] slet psykisk etter domfellelsen, og at h[un] fikk stor støtte av de ansatte på arbeidsplassen. Domfellelsen hadde ingen direkte konsekvenser for jobben [redacted]. Klageren har forsonet seg med dommen, og kan ikke se at hendelsen vil påvirke yrket [redacted] i noen grad fremover. H[un] var [redacted] under hendelsen, og var i en tilstand som h[un] ikke kommer til å være i på arbeid. Videre forteller klageren at h[un] har reflektert over sitt [redacted]. H[un] har [redacted] men vet at h[un] ikke kan sette seg selv i en slik situasjon igjen. Videre forklarte klageren at utsettelse av utdanningen ville gi [redacted] økonomiske utfordringer. Klageren forstod ikke hvorfor h[un] ikke kunne delta i praksis da h[un] blir ansett som egent av sin arbeidsgiver til å jobbe med det samme som h[un] skulle lært ute i praksis. Det fremkommer av uttalelsen at klageren ønsket å fortsette med studiene, og foreslo at et alternativ kunne vært å holde igjen autorisasjonen [redacted] til etter endt studie 18.11.2024, da merknaden på politiattesten frafaller.

Klageren innga også notatet «Situasjonsbeskrivelse, konsekvens og refleksjon» 04.11.2022 hvor h[un] forklarer hendelsesløpet som førte til domfellelsen. Klageren forklarte [redacted] forhold til fornærmede, og videre detaljert hva som skjedde kvelden hendelsen fant sted. [redacted]

Klageren beskrev hendelsen senere på kvelden, som at de begge hadde hatt det gøy og at de lo da de datt i bakken. Etter hendelsen hadde fornærmede sendt meldinger til klageren om at klageren hadde påført [redacted]. Klageren hadde ingen merker på kroppen som tydet på at h[un] hadde rullet på bakken i kamp med fornærmede. Det fremgår av notatet at klageren hadde det dårlig etter domfellelsen, og at h[un] har reflektert mye etter hendelsen. Klageren la ved tjenestebevis og karakterbeskrivelser for å belyse saken ytterligere. Karakterbeskrivelsene fremhever klageren som en brukerorientert, pliktoppfyllende og god kollega. Videre fremhever karakterbeskrivelsene at h[un] er til å stole på og holder seg rolig og hindrer eskalering i utfordrende situasjoner.

Avdeling for [redacted] skrev en faglig vurdering og anbefaling datert 18.11.2022. Avdelingen viste til at de var i tvil om klageren kunne delta i praksis på bakgrunn av merknaden på politiattesten isolert sett. Klagerens innleverte tilsvarende og situasjonsbeskrivelse forsterket avdelingens tvil. Det ble vist til at klageren fremstiller seg selv svært positiv, og fornærmede og andre svært negativt. I uttalelsene fremstilte klageren andre på en svært

ukritisk, nedsettende og krenkende måte ved å nevne navn, svært private, intime og personlige forhold uten at personene hadde mulighet til å forsvare seg. Avdelingen mente at klagerens uttalelser ikke fremmet [redacted] sak, heller motsatt. Avdelingen konkluderte med å anbefale at klageren ikke skulle ut i praksis.

Klagenemnda ved HiM behandlet saken i møte 29.11.2022. De fattet vedtak om at klageren ikke gis anledning til å delta i praksisstudier innenfor [redacted]. I sin vurdering hadde klagenemnda lagt vekt på at klageren jobber som [redacted] og at h[un] kommer i kontakt med [redacted] grupper, og at arbeidsgiveren er godt fornøyd med klagerens arbeidsinnsats. Også karakterbeskrivelsene vedlagt saken peker i retning av at klageren er skikket til å delta i arbeid der h[un] kommer i kontakt med [redacted] grupper, og at det er forsvarlig å la [redacted] gjennomføre praksis under studiet. Klagenemnda viste i midlertidig til at merknaden på politiattesten gjelder overtredelse av strl. § 271, og at klageren er domfelt for en forholdsvis alvorlig voldsutøvelse. Videre viste klagenemnda til at [redacted] utløper etter at klageren etter planen skal være ferdig med studiet, våren 2024. Etter en konkret og samlet vurdering kom klagenemnd frem til at forholdet klageren er dømt fører til at det ikke er forsvarlig å la [redacted] gjennomføre praksis jf. § 4-9 tredje ledd.

Klageren påklaget vedtaket 22.12.2022, og viser til tidligere uttalelser. Videre ble det anført at klageren var usikker på om h[un] ville få beholde jobben sin hvis det blir tatt en ny vurdering av henne som ufaglært i forhold til faglærte kandidater for jobben. Klageren var uenig i at h[un] i liten grad viser evne til å reflektere over sin egne rolle i hendelsen h[un] er domfelt for. Klageren har akseptert og tatt dommen til etterretning selv om h[un] fastholder sin uskyld. H[un] husker verken hendelsesforløpet eller selve hendelsen. Videre ble det anført at forholdet klageren er dømt for, skjedde på [redacted] fritid, og h[un] er ikke tidligere er dømt for lignende forhold. Det er ikke noe som tilsier at h[un] ville utsette sårbare brukere for vold i utøvelsen av sitt yrke.

Klagenemnda ved HiM vurderte klagen i møte 30.01.2023. De opprettholdt vedtaket av 29.11.2022.

Klagenemnda ved HiM har 12.02.2024, etter at Felles klagenemnd sitt vedtak av 28.06.2023 ble vurdert som ugyldig, gitt utsatt iverksettelse etter fvl. § 42 på sitt opprinnelige vedtak av 29.11.2022. Det er også opplyst i vedtaket om utsatt iverksettelse, at klageren begynte på studiet igjen høsten [redacted] og at h[un] er inne i sitt andre studieår igjen. Samt at klageren har bestått to praksisperioder med god oppfølging og uten anmerkninger siden h[un] begynte på studiet igjen.

Saken står for øvrig for Felles klagenemnd slik den har gjort tidligere for underinstansen. Det vises til sakens dokumenter.

Rettslig grunnlag

Lov

Det vises til uhl. § 4-9 «Uttestening grunnet straffbare forhold – politiattest», første og annet ledd:

- (1) I studier der studenter kan komme i kontakt med mindreårige som del av klinisk undervisning eller praksisstudier, kan institusjonen kreve at studentene legger fram politiattest som nevnt i politiregisterloven § 39 første ledd, ved opptak til og underveis i studiet. I tillegg gjelder særlige regler om politiattest for bestemte typer yrkesutøving tilsvarende for studenter som deltar i praksisstudier eller klinisk undervisning.

- (2) Den som er dømt eller har vedtatt forelegg for forhold som innebærer at hun eller han må anses som uskikket til å delta i arbeid med pasienter, brukere, barnehagebarn, elever eller andre, kan utestenges fra praksisstudier eller klinisk undervisning hvor slik deltakelse må anses som uforsvarlig på grunn av den kontakt studenten får med disse i denne forbindelse.

Studenter på [redacted] må fremlegge politiattest som nevnt i [redacted] § 5-4, jf. forskrift om opptak til høyere utdanning § 6-1 (2).

[redacted] § 5-4 lyder:

§ 5-4. Krav om politiattest

Kommunen eller annen arbeidsgiver som yter tjenester etter loven her, skal ved tilbud om stilling eller oppdrag kreve fremlagt politiattest fra personer som skal yte slike tjenester. På politiattesten skal det anmerkes om personen er siktet, tiltalt, har vedtatt forelegg eller er dømt for overtredelse av (...) straffeloven 2005 §§ 231 (...) 271 (...)

(...)

Overtredelsene av (...) straffeloven 2005 §§ (...) 271 (...) skal anmerkes i samsvar med politiregisterloven § 40.

Politiattesten skal ikke være eldre enn tre måneder.

Plikten til å kreve politiattest omfatter ikke personer som bare sporadisk yter tjenester etter loven her og som i alminnelighet ikke vil være alene med pasienten eller brukeren.

Klageren har anmerkninger knyttet til straffeloven (strl.) av 2005 § 271. Bestemmelsen er nevnt i [redacted] § 5-4.

Forskrift

Det fremgår av forskrift til opptak til høyere utdanning § 6-8 (5) at institusjonens klagenemnd

skal med bakgrunn i forholda ved den kliniske undervisninga eller praksisdelen av studiet ved den aktuelle utdanninga, og opplysningane om forholda som ligg til grunn for politiattesten, vurdere om omsynet til pasientar, brukarar, barnehagebarn, elevar eller andre medfører at studenten skal stengjast ute frå klinisk undervisning eller praksisstudium.

Forarbeider

I forarbeidene til ny lov om universiteter og høyskoler fremgår det i merknadene til § 4-9 at bestemmelsen er en videreføring av § 42b i den gamle universitets- og høyskoleloven, og privathøyskoleloven § 10j, se ot. prp. nr. 79 (2003-2004) kap. 12. Dette innebærer at rettskilder til den tidligere loven fremdeles kan være relevante.

Forarbeidene til politiregisterloven § 39 er også relevante i denne sammenhengen, jf. ot.prp. nr. 108 (2008-2009). Det samme gjelder forarbeidene til barnevernloven, jf. prop. 40 L (2010-2011).

Nærmere om vurderingstema

Uhl. § 4-9 annet ledd har følgende ordlyd:

Den som er dømt eller har vedtatt forelegg for forhold som innebærer at hun eller han må anses som uskikket til å delta i arbeid med pasienter, brukere, barnehagebarn, elever eller andre, kan utestenges fra praksisstudier eller

klinisk undervisning hvor slik deltakelse må anses som uforsvarlig på grunn av den kontakt studenten får med disse i denne forbindelse.

Ordlyden gir anvisning på en vurdering av tre vilkår som alle må være oppfylt: Studenten må anses «uskikket» til å delta i praksis hvor man kommer i kontakt med de nevnte sårbare grupper, der slik deltakelse er «uforsvarlig» «på grunn av» kontakten. Dersom vilkårene i loven er oppfylt, skal det foretas et skjønn av om hjemmelen skal benyttes («kan»). Det fremgår av forarbeidene til uhl. § 4-9 at de gruppene som er nevnt i loven har krav på samme beskyttelse, uavhengig av om de er i kontakt med ferdigutdannede yrkesutøvere eller studenter som er i praksis. Det siteres fra Ot. prp. nr. 65 (1996-1997), punkt. 4.1:

I departementets kommentar til lovforslaget ble det lagt vekt på at formålet med bestemmelsen var å gi pasienter, klienter, barnehagebarn og elever den samme beskyttelse i kontakt med studenter i praksisperioder/klinisk undervisning, som de har overfor ferdigutdannede yrkesutøvere.

Innst. O. nr. 99 (1996-1997) vedlegg 2, som er forarbeidene fra bestemmelsen om utestengning fra praksis ble vedtatt, gir anvisning på at «nemnda, innenfor bestemmelsens ordlyd, skal foreta en konkret vurdering av om studenten skal nektes retten til å delta i opplæringen.»

Dette utdypes noe i rundskriv F-2022-2 til forskrift om opptak til høgare utdanning, hvor det fremgår at nemnda skal foreta en helhetsvurdering der den ser på:

«typen praksis eller klinisk undervisning, det vil seie innholdet i studiet/undervisninga og kva grupper undervisninga rettar seg mot, og opplysningane om dei forholda som ligg til grunn for politiattesten. Det må òg takast omsyn til om studenten er gitt førelegg, sikta, tiltalt eller dømd.

...

I avveginga mellom omsynet til studenten og utdanningsløpet hans/hennar og omsynet til tryggleiken til dei mindreårige og dei andre sårbare gruppene reglane skal beskytte, veg det sistnemnde tyngst»

Felles klagenemnd har i sin praksis på dette området blant annet lagt stor vekt på alvorligheten av forholdene studenten er dømt for og hvor lang tid som er gått siden de straffbare forholdene fant sted. De konkrete omstendighetene rundt det straffbare forholdet og en eventuell rehabilitering er også vektlagt, i tillegg til innholdet i praksisopplæringen, og den aktuelle studentens øvrige individuelle forhold.

Når det gjelder hensynet til beskyttelse av pasienter og brukere, er det særskilte uttalelser om dette i forarbeidene til helse- og omsorgstjenesteloven. Det vises til Prop.94 L (2015–2016) s.5:

Departementet har vurdert ulike typer politiattester. Et sentralt hensyn har vært hensynet til pasienter og brukere av helse- og omsorgstjenester. Blant annet har det vært vektlagt at pasienter og brukere ikke skal utsettes for handlinger som kan være til skade for dem. Det har også vært vektlagt at pasienter og brukere skal ha tillit til og kan stole på personell som yter tjenester til dem.

Videre vises det til side 19:

Et sentralt element som ligger til grunn for helse- og omsorgstjenester av god kvalitet er at pasienter og brukere har tillit til de personer som yter tjenestene. Personer som mottar kommunale helse- og omsorgstjenester vil i større eller mindre grad være ute av stand til å forsvare seg mot uønskede handlinger. Pasienter og brukere er alle i en avhengighetssituasjon til tjenesteyter i sterkere eller svakere grad. Mange mottar tjenester i egen bolig

(hjemmetjenester) og tjenesteyteren er ofte alene under utføring av tjenestene. Tjenesteyter vil i mange tilfeller også kunne låse seg inn og ut av boligen på egen hånd (ha nøkkel).

(...)

Innføring av krav om politiattest for personell i helseomsorgstjenesten kan ytterligere bidra til at pasienter og brukere får tillit til at helsepersonell og eventuelt andre personer som tilbyr dem tjenester ikke skader dem på noen måte. Trygghet og tillit mellom pasient/bruker og tjenesteyter er sentralt for at personellet skal kunne yte tjenester av god kvalitet. Mistillit og redsel kan bidra til at pasienter og brukere kvier seg for å be om helse- og omsorgstjenester de har behov for, og kan ha negativ effekt på helse og livskvalitet. Hensynet til at kommunen skal kunne tilby pasienter og brukere helse- og omsorgstjenester av god kvalitet, tilsier at kommunen gis adgang til å innhente politiattest fra personell som skal yte slike tjenester.

Det fremgår av det siterte at særlig tillitshensynet er av stor betydning i denne sammenheng.

Klagenemnda vil i tillegg til hensyn til tillit og trygghet for sårbare grupper også vektlegge hensyn til resosialisering for studenten, men slik at forholdet til de sårbare gruppene veier tyngst.

Vurderingen til Felles klagenemnd

Felles klagenemnd skal vurdere om klageren skal utestenges fra praksisopplæringen på

Klagerens politiattest har som nevnt merknad om at klageren er dømt for kroppskrenkelse, jf. straffeloven av 2005 § 271, og at klageren er [redacted]. Anmerkningen i politiattesten er tidsavgrenset, jf. politiregisterloven § 40 femte ledd, og bortfaller i november 2024.

[redacted] er praksisnært, og praksisstudier gjennomføres i alle de tre studieårene. Av notat 18.11.2022 fra avdeling for [redacted] fremgår det at studentene skal innom flere fagområder i [redacted]

Det fremgår videre av studieplanen for [redacted] at man som utdannet v [redacted] jobber direkte med mennesker [redacted]. Denne gruppen mennesker befinner seg ofte i en utsatt eller marginal posisjon og har et særlig beskyttelsesbehov. Som [redacted] er tillit og samarbeidsevner viktig både under utdanning og i yrkesutøvelse da arbeidet foregår i nært samarbeid med pårørende, nærmiljøet og andre tjenesteytere. I tillegg vil arbeidet ofte inkludere medikamenthåndtering.

Felles klagenemnd vurderer i det følgende om vilkårene i uhl. § 4-9 andre ledd er oppfylt. Bestemmelsen lyder som nevnt slik:

(2) Den som er dømt eller har vedtatt forelegg for forhold som innebærer at hun eller han må anses som uskikket til å delta i arbeid med pasienter, brukere, barnehagebarn, elever eller andre, kan utestenges fra praksisstudier eller klinisk undervisning hvor slik deltakelse må anses som uforsvarlig på grunn av den kontakt studenten får med disse i denne forbindelse.

Det avgjørende for klagenemndas vurdering, er hvorvidt det er en reell fare for at hensynet til beskyttelse av mindreårige og sårbare grupper ikke blir ivaretatt dersom klageren får delta i praksisopplæringen. Det må foretas en konkret vurdering basert på den enkelte students individuelle forhold.

Felles klagenemnd understreker innledningsvis at det klageren er domfelt for ikke er forenlig med de yrkesetiske prinsipper som ligger til grunn for utøvelsen av [REDACTED], hvor tillit, respekt og omsorg for andre mennesker er grunnfundamenter. Kroppskrenkelsen klageren er dømt for å ha utført er av en alvorlig karakter, og vitner på tidspunktet for handlingen om en mangel på forståelse for hvilket skadepotensiale h[REDACTED]n utsatte den andre personen for. Klagenemnda viser også til klagerens uttalelser og forklaringer til HiM i forbindelse med behandlingen av saken, og mener at disse viser at klageren til en viss grad mangler selvrefleksjon og evne til å ta innover seg hva h[REDACTED]n har gjort. De nevnte forholdene utgjør etter klagenemndas vurdering vektige momenter ved den fremtidsrettede helhetsvurderingen klagenemnda må gjøre, og taler på den ene side for at klageren kan være «uskikket» til å delta i arbeid med [REDACTED] samt at det kan være «uforsvarlig» å la klageren delta i praksisarbeid på grunn av kontakten med disse p[REDACTED] [REDACTED]

På den andre siden har klagenemnda verken kunnskap eller dokumentasjon om at klageren er tilbøyelig til å gjenta handlingen h[REDACTED]n er domfelt for, i jobbsammenheng, eller kunnskap om [REDACTED] tilbøyelighet til å utøve vold generelt. For klagenemnda framstår det som at den straffbare handlingen begått av klageren var en engangshendelse og klagenemnda har merke seg at den straffbare handlingen ikke fant sted under en studie- eller arbeidssituasjon. Klagenemnda legger derfor til grunn av handlingen var situasjonsbetinget. Domfellelsen har heller ikke fått konsekvenser for klagerens jobb som [REDACTED] og klagenemnda har også merket seg at arbeidsplassen og kollegaer har tillit til [REDACTED]. I tillegg bemerker klagenemnda at det den straffbare handlingen ble begått for over [REDACTED] år siden og dermed ligger mange år tilbake i tid.

Klagenemnda har også vurdert de nye opplysningene om at [REDACTED] nå er ute uten at det klageren har begått nye straffbare forhold, samt at klageren har bestått to praksisperioder med god oppfølging og uten anmerkninger siden h[REDACTED]n begynte på studiet igjen. Videre har klagenemnda merket seg at klageren har jobbet som [REDACTED] [REDACTED] med de samme arbeidsoppgavene klageren ville hatt under praksis.

I forbindelse med vurderingen av saken har Felles klagenemnd også merket seg avdelingen for [REDACTED] ved HiM, sin forsvarlighetsvurdering av klageren. Klagenemnda mener at uttalelsen er for kort og lite nyansert sett i lys av omstendighetene i saken til at den kan gis særlig vekt ved vurderingen.

Felles klagenemnd har vurdert opplysningene i saken og har etter en helhetsvurdering ikke funnet holdepunkter for at klageren er «uskikket» til å delta i arbeidet med [REDACTED] [REDACTED]. Det er heller ikke grunnlag for at det er «uforsvarlig» at klageren deltar i praksis på grunn av den kontakten studenten får med [REDACTED] eller andre i den forbindelse. Klagenemnda vurderer på bakgrunn av ovennevnte at vilkårene for utestengelse i uhl. § 4-9 andre ledd ikke er oppfylt. Felles klagenemnd har på denne bakgrunn kommet til at HiM sitt vedtak om at klageren utestenges fra praksisopplæringen på [REDACTED], oppheves.

Klagenemnda bemerker likevel avslutningsvis at klageren fortsatt er underlagt fortløpende skikkethetsvurdering.

Vedtaket er i samsvar med det Felles klagenemnd kom til i vedtak 28.06.2023, men siden dette vedtaket er ugyldig på grunn av feil sammensetning av klagenemnda, opphever Felles klagenemnd dette vedtaket og treffer nytt vedtak.

VEDTAK

Felles klagenemnd bestående av Ernst Nordtveit, Fredrik Boksasp, Liv Sandvik, Frode Randal og Julie Marie Næss har fattet slikt enstemmig

v e d t a k:

1. Vedtak fattet av Felles klagenemnd 28.06.2023 oppheves.
2. Vedtak fattet av klagenemnd ved Høgskolen i Molde i sak i sak 2/23, oppheves.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages.

Ernst Nordtveit
leder for Felles klagenemnd

Klagenemndas vedtak kan bringes inn for prøving ved tingretten. Slikt søksmål må reises innen tre måneder etter at endelig vedtak foreligger. Søkmålsfristen beregnes fra 18.03.2024. Institusjonen dekker alle omkostninger ved søksmålet i første rettsinstans, herunder også honorar til saksøkers advokat etter offentlig salærsats, jf. uhl. § 4-11 og § 4-8 femte ledd.

Dette dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ingen fysisk signatur.